

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 29 grudnia 1972 r.

w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1972 w państwowych przedsiębiorstwach handlowych i przemysłu gastronomicznego.

Na podstawie art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78) po zasięgnięciu opinii Centralnej Rady Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zasady tworzenia funduszu zakładowego w 1972 r. w podległych i nadzorowanych przez Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług:

1) państwowych przedsiębiorstwach handlowych i przemysłu gastronomicznego nie posiadających oddziałów (zakładów) na pełnym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym,

2) w oddziałach (zakładach) przedsiębiorstw handlowych i przemysłu gastronomicznego działających według zasad pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego, zwanych dalej „przedsiębiorstwami”.

§ 2. Fundusz zakładowy przedsiębiorstwa tworzy się z części osiągniętego przez nie zysku w 1972 r.

§ 3. 1. Wysokość funduszu zakładowego w przedsiębiorstwie ustala się na podstawie wskaźnika procentowego udziału tego funduszu w osiągniętym przez przedsiębiorstwo zysku.

2. Wskaźnikiem procentowym udziału funduszu zakładowego w osiągniętym przez przedsiębiorstwo zysku na 1972 r. jest wskaźnik ustalony przez jednostkę nadrzędną na 1971 r. zgodnie z obowiązującymi na ten rok zasadami tworzenia funduszu zakładowego.

3. Jeżeli w 1971 r. wprowadzono zmiany powodujące zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78), zwanej dalej „ustawą”, korektę zysku bilansowego — to wskaźnik procentowy udziału funduszu zakładowego w zysku przedsiębiorstwa na 1972 r. koryguje się (zmniejsza lub zwiększa) o taki procent, jaki wynika ze stosunku procentowego kwoty korekty do kwoty skorygowanego zysku bilansowego w skali rocznej.

4. Dla przedsiębiorstw nowo powstałych oraz powstałych w wyniku reorganizacji przedsiębiorstw dotychczasowych ustala się wskaźnik udziału funduszu zakładowego w zysku przedsiębiorstwa jako stosunek procentowy kwoty stanowiącej 4% planowanego osobowego funduszu płac na 1972 r. do planowanego na ten rok zysku bilansowego, z tym że w razie osiągnięcia zysku powyżej 120% zysku planowanego do ustalenia wysokości odpisu na fundusz zakładowy przyjmuje się za podstawę obliczenia zysk bilansowy w wysokości 120% zysku planowanego na 1972 r.

5. Jeżeli w okresie lat 1968—1970 zysk osiągnięty przez przedsiębiorstwo w jednym z tych lat jest mniejszy lub większy w stosunku do zysku osiągniętego w roku poprzedzającym o ponad 50%, przedsiębiorstwo takie oblicza fundusz zakładowy według zasad określonych w ust. 4.

§ 4. Przedsiębiorstwo, które osiągnęło w 1972 r. zysk większy od kwoty odpowiadającej 3% osobowego funduszu płac wykonanego w tym roku, dokonuje odpisu na fundusz zakładowy, obliczanego według wskaźnika określonego w § 3, w kwocie nie większej niż 90% zysku bilansowego.

§ 5. Przedsiębiorstwo, które oblicza fundusz zakładowy w stosunku do zysku planowanego, traci prawo do odpisu na fundusz zakładowy, jeżeli zysk osiągnięty przez nie w 1972 r. będzie o ponad 20% niższy od zysku roku poprzedniego lub planowanego.

§ 6. 1. Przedsiębiorstwa deficytowe oraz przedsiębiorstwa, które w latach 1968—1970 osiągnęły średni zysk niższy od kwoty stanowiącej 3% średniego wykonanego osobowego funduszu płac na te lata, dokonują odpisu na fundusz zakładowy na 1972 r. w wysokości 40% kwoty, o którą poprawiono wynik w porównaniu do wyniku osiągniętego w roku poprzednim, nie mniej jednak niż w wysokości kwoty stanowiącej 2% wykonanego w 1972 r. osobowego funduszu płac, po dokonaniu korekt określonych w art. 6 ust. 1 ustawy.

2. Jeżeli kwota, o którą poprawiono wynik, będzie niższa od kwoty stanowiącej 2% wykonanego w 1972 r. osobowego funduszu płac, odpis na fundusz zakładowy nie może być wyższy od kwoty, o którą poprawiono wynik.

§ 7. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług ustali zasady korygowania odpisu na fundusz zakładowy w razie stwierdzenia obniżenia przez przedsiębiorstwo poziomu obsługi konsumentów.

§ 8. 1. Przedsiębiorstwu, które wykaże się szczególnymi osiągnięciami w zakresie zwiększenia obrotów, wzbogacenia asortymentów towarów i wyrobów, poprawy obsługi konsumentów, przestrzegania norm zużycia surowców i materiałów, zmniejszenia mank i ubytków, oraz przedsiębiorstwu, którego zysk został obniżony z przyczyn niezależnych od przedsiębiorstwa (np. w przedsiębiorstwach hurtowych zmniejszenie zysku spowodowane rozwijaniem dostaw bezpośrednich przemysł — detal), może być zwiększony odpis na fundusz zakładowy lub przyznany fundusz zakładowy z przewidzianej na ten cel rezerwy funduszu zakładowego.

2. Na cele wymienione w ust. 1 może być przeznaczona łączna kwota do wysokości 0,5% planowanego osobowego funduszu płac przedsiębiorstw objętych rozporządzeniem.

3. O przyznaniu funduszu zakładowego lub o zwiększeniu odpisów na fundusz zakładowy decyduje Minister Handlu Wewnętrznego i Usług, a w granicach limitów określonych przez Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług dla poszczególnych central, zjednoczeń lub niektórych przedsiębiorstw:

- 1) dyrektor właściwej centrali (zjednoczenia) po zasięgnięciu opinii kolegium centrali oraz Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Handlu i Spółdzielczości,
- 2) dyrektor właściwego zjednoczenia przedsiębiorstw handlowych objętych planem terenowym po zasięgnięciu opinii kolegium zjednoczenia oraz właściwego terenowo zarządu okręgowego związku zawodowego pracowników handlu i spółdzielczości,
- 3) dyrektor przedsiębiorstwa wielozakładowego po zasięgnięciu opinii właściwego terenowo zarządu okręgowego związku zawodowego pracowników handlu i spółdzielczości.

§ 9. 1. Przedsiębiorstwo dokona odpisu na fundusz zakładowy za trzy kwartały 1972 r., przyjmując za podstawę obliczenia tego odpisu wynik wykazany w sprawozdaniu finansowym za trzy kwartały, a za podstawę rocznego odpisu wynik ustalony w zweryfikowanym sprawozdaniu rocznym po dokonaniu korekt określonych w art. 6 ustawy oraz w § 7.

2. Przedsiębiorstwo może dokonać wypłaty zaliczkowej w wysokości nie przekraczającej 25% kwoty odpisu na fundusz zakładowy za trzy kwartały 1972 r. Wypłata zaliczkowa na nagrody i świadczenia oraz na zaspokojenie innych potrzeb pracowników nie może przekroczyć kwoty odpowiadającej 2% osobowego funduszu płac wykonanego za trzy kwartały 1972 r.

§ 10. 1. Jeżeli dokonana w 1972 r. wypłata zaliczkowa przekroczy sumę funduszu zakładowego na 1972 r., kwota nadpłacona podlega potrąceniu z funduszu następnego roku bądź z funduszy następnych lat, aż do całkowitego zlikwidowania nadpłaty.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli w wyniku badania prawidłowości utworzonego funduszu zakładowego ujawni się, że przedsiębiorstwo dokonało odpisu w kwocie większej niż przysługująca.

§ 11. Przedsiębiorstwo, które nie spełni warunków określonych w rozporządzeniu i w związku z tym nie utworzy w 1972 r. funduszu zakładowego, może wydatkować na nagrody i świadczenia dla pracowników kwotę nie przekraczającą 0,2% planowanego na 1972 r. osobowego

funduszu płac. Wydatki te zalicza się na straty przedsiębiorstwa.

§ 12. Do przedsiębiorstw objętych niniejszym rozporządzeniem nie stosuje się przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1959 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach handlowych (Dz. U. z 1959 r. Nr 17, poz. 92, z 1960 r. Nr 22, poz. 127,

z 1969 r. Nr 7, poz. 59 i Nr 14, poz. 101 oraz z 1970 r. Nr 2, poz. 9).

§ 13. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Handlu Wewnętrznego i Usług.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z mocą od dnia 1 stycznia 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*